FOAs klageinstans

Beretning 2025

(Udarbejdet i medfør af § 10 i Retningslinjerne for FOAs klageinstans)

INDHOLDSFORTEGNELSE

Indhold

INDHOLDSFORTEGNELSE 2

BERETNING 4

Afgørelser truffet i 2025 8

Klageinstansen sag nr. 389 (24/403282) 8

Afgørelse i klage af 9. oktober 2024 over FOA Fælles Medlemsservice 8

Klageinstansen sag nr. 390 (24/423698) 9

Afgørelse i klage af 22. oktober 2024 over FOA Fælles Medlemsservice. 9

Klageinstansen sag nr. 391 (24/473105) 9

Afgørelse i klage af 12. november 2024 over FOA Horsens. 9

Klageinstansen sag nr. 392 (24/656946) 10

Afgørelse i klage af 15. december 2024 over FOA Fælles Medlemsservice og FOA SOSU. 10

Klageinstansen sag nr. 393 (25/11213) 11

Afgørelse i klage af 9. januar 2025 over A-kassen. 11

Klageinstansen sag nr. 394 (25/11071) 12

Afgørelse i klage af 8. januar 2025 over FOA Midt- og Vestjylland. 12

Klageinstansen sag nr. 395 (25/32182) 12

Afgørelse i klage af 21. januar 2025 over FOA Vestsjælland. 12

Klageinstansen sag nr. 396 (25/02838) 13

Afgørelse i klage af 3. januar 2025 over FOA Nordsjælland. 13

Klageinstansen sag nr. 397 (25/22546) 14

Afgørelse i klage af 16. januar 2025 over FOA Nordjylland og A-kassen. 14

Klageinstansen sag nr. 398 (25/76598) 15

Afgørelse i klage af 17. februar 2025 over FOA Nordsjælland. 15

Klageinstansen sag nr. 399 (25/73191) 16

Afgørelse i klage af 12. februar 2025 over FOA Roskilde. 16

Klageinstansen sag nr. 400 (25/153549) 18

Afgørelse i klage af 5. april 2025 over FOA Horsens. 18

Klageinstansen sag nr. 402 (25/173437) 18

Afgørelse i klage af 18. april 2025 over FOA Sydfyn. 18

Klageinstansen sag nr. 403 (25/119990) 20

Afgørelse i klage af 17. marts 2025 over FOA Fælles Medlemsservice og FOA Nordjylland. 20

Klageinstansen sag nr. 404 (25/264606) 21

Afgørelse i klage af 19. juni 2025 over FOA Frederikssund. 21

Klageinstansen sag nr. 405 (25/257543) 22

Afgørelse i klage af 18. juni 2025 over FOA Fælles Medlemsservice. ... 22
Klageinstansen sag nr. 406 (25/244331) ... 23
Afgørelse i klage af 3. juni 2025 over FOA Nordjylland. ... 23
Klageinstansen sag nr. 407 (25/228909) ... 24
Afgørelse i klage af 26. maj 2025 over FOA Nordsjælland. ... 24
Klageinstansen sag nr. 408 (25/305028) ... 25
Afgørelse i klage af 11. juni 2025 over FOA Vendsyssel. ... 25
Klageinstansen sag nr. 409 (25/327871) og 418 (25/344809) ... 26
Afgørelse i klager af 23. august og 30. september 2025 over FOA SOSU. ... 26
Klageinstansen sag nr. 410 (25/329807) ... 27
Afgørelse i klage af 30. juli 2025 over FOA Randers. ... 27
Klageinstansen sag nr. 412 (25/324027) ... 27
Afgørelse i klage af 12. august 2025 over FOA Trekanten og FOA Overenskomst/Sektion for Arbejdsskade. ... 27
Klageinstansen sag nr. 414 (25/338205) ... 29
Afgørelse i klage af 22. august 2025 over FOA Vest. ... 29
Klageinstansen sag nr. 415 (25/328052) ... 30
Afgørelse i klage af 19. august 2025 over FOA Fælles Medlemsservice. ... 30
Klageinstansen sag nr. 416 (25/390232) ... 30
Afgørelse i klage af 2. oktober 2025 over FOA Guldborgsund. ... 30
Retningslinjer for FOA's klageinstans ... 32
§ 1 Formål ... 32
§ 2 Klageinstansens dommer og sekretariatsfunktioner ... 32
§ 3. Dommerens funktion ... 32
§ 4. Klagen ... 32
§ 5. Fremgangsmåden ved indgivelse af klage ... 32
§ 6. Sagsbehandling ... 33
§ 7. Afgørelsen ... 33
§ 8. Genoptagelse ... 33
§ 9. Betaling af erstatning eller godtgørelse ... 33
§ 10. Årsberetning ... 33
§ 11. Ikrafttræden ... 34

BERETNING

Den uvildige Klageinstans blev oprettet i 1998 med det formål at sikre det enkelte medlem rettigheder i forhold til forbundet, fagforeningerne og arbejdsløshedskassen.

Forbundet varetager sekretariatsopgaver for Klageinstansen i forbindelse med modtagelse og videresendelse af sager og henvendelser til Klageinstansen, generel information om klageinstansen samt udsendelse af årsberetning, medens jeg som dommer fuldt ud har ansvaret for behandlingen af de klager, der videresendes til mig. Jeg er ikke ansat i FOA, men er til dagligt beskæftiget som byretsdommer.

Retningslinjerne for Klageinstansen, der er godkendt af forbundets hovedbestyrelse, er gengivet bagest i denne beretning.

Klageinstansens dommer afgiver efter retningslinjernes § 10 hvert år en skriftlig beretning om sit virke. Forud for offentliggørelsen forelægges beretningen for FOA's hovedbestyrelse.

Klager, der modtages i klageinstansen, forsøges først løst ved direkte kontakt mellem medlemmet og den fagforening, arbejdsløshedskassen eller den del af forbundet, der er klaget over og medlemmet. Kun hvis det ikke lykkes, videresendes sagen til mig.

Jeg har ikke lavet en statistisk oversigt over sagerne og resultaterne fordelt på fagforeninger, sektorer og køn, da jeg ikke finder, at det vil give et godt billede af sagssammensætningen, men at skriftlige bemærkninger giver et bedre billede.

Jeg har i 2025 afgjort 26 sager. De foregående år afgjorde jeg henholdsvis 10, 14, 19, 14 og 22 sager, så der er tale om en markant stigning over årene. Der er dog ikke noget i sammensætningen af årets sager, der forklarer stigningen.

Af de 26 afgjorte sager vedrører de 21 klager over fagforeninger, 1 vedrører en klage over forbundets FOA Overenskomst/Sektion for arbejdsskader, 6 vedrører klager over forbundets Fælles Medlemsservice og 2 vedrører en klage over A-kassen (der var således i 4 sager flere indklagede).

I 9 af sagerne blev der udtalt kritik. Det er én mere end forrige år. Kritikken vedrørte i 7 tilfælde en fagforening, i et tilfælde forbundets Fælles Medlemsservice og i et tilfælde A-kassen. Jeg har i 3 tilfælde foreslået, at et medlem skulle kompenseres økonomisk. Det var samme antal som forrige år, og det var i alle tilfælde fagforeninger, der blev anbefalet at udbetale økonomisk kompensation.

Set i forhold til forbundets medlemstal og antallet af årlige medlemshenvendelser er 9 sager, hvor der er udtrykt kritik, så lille et antal, at de ikke nødvendigvis er repræsentative for de problemer, som der er.

Jeg vil alligevel til inspiration for forbedringer nævne nogle eksempler på **kritisabel behandling af medlemmer**.

Jeg nævner først årets eneste sag, hvor der ikke bare er udtrykt kritik, men **"alvorlig kritik".**

Det er sag 416, der vedrører et medlem ansat på et sygehus, som deltog i en række "omsorgssamtaler", der mere bestod af krænkende, omtaler af medlemmet. Medlemmet henvendte sig til fagforeningen, og den faglige konsulent lovede at tage kontakt til ledelsen med henblik på at få referaterne fra samtalerne fjernet fra personalemappen. Efterfølgende orienterede den faglige konsulent medlemmet om "sine henvendelser" til ledelsen. Det viste sig imidlertid, at der slet ikke vat taget kontakt til ledelsen.

Jeg udtrykte alvorlig kritik af, både at der ikke var rettet henvendelse til ledelsen som aftalt, og at den faglige konsulent løj over for medlemmet om, at det var sket.

Der var igen i år flere sager om **løntjek**, der førte til kritik. Det er utvivlsomt to af fagbevægelsens vigtigste opgaver at sikre, at medlemmerne får ret til en rimelig løn, og at de rent faktisk får den løn, der har krav på. Løntjek er derfor et vigtigt og værdsat tilbud til medlemmerne, men derfor er det også afgørende, at fagforeningerne kan leve op til deres tilbud om at udføre løntjek.

I sag 391 udtalte jeg kritik af, at det tog fagforeningen 1 år og 5 måneder at opgøre et lønkrav på baggrund af de indleverede lønsedler og 2 år og 8 måneder at indgå et delforlig med arbejdsgiveren om efterbetaling. I sag 398 udtalte jeg kritik af, at en fagforening lavede løntjek 10 år bagud og beregnede et efterbetalingskrav, men hverken startede en formel sag eller indgik en suspensionsaftale med arbejdsgiveren, hvorfor to år af lønkravet blev forældet, medens sagen lå i fagforeningen. Jeg fandt til gengæld ikke grundlag for at kritisere, at et tidligere løntjek blev foretaget på grundlag af lønsedler og arbejdstidsopgørelser for kun 3 måneder, og at man ikke derved fandt en for sen varsling af et fridøgn. Jeg finder, at det er helt legitimt, at ressourcemæssige hensyn sætter grænser for servicen, når blot den præmis er gjort klar for medlemmet. I sag 402 kritiserede jeg, at to løntjek tog henholdsvis 1½ og 2½ år.

Det fremgår af retningslinjerne for klageinstansen § 7, stk. 2, at jeg kan foreslå, at indklagede betaler klager **erstatning for et økonomisk tab og/eller godtgørelse** for manglende eller mangelfuld medlemsservice.

Som jeg har nævnt i tidligere årsberetninger, er det en bestemmelse, der giver anledning til svære overvejelser.

I den ovennævnte sag 398, hvor en del af et efterbetalingskrav blev forældet, medens sagen lå i fagforeningen, har jeg foreslået, at fagforeningen betaler en skønsmæssigt fastsat erstatning på 7.000 kr. I den sag var der lidt et økonomisk tab, så også efter de almindelige erstatningsretlige regler, havde medlemmet krav på erstatning, så overvejelsen gik alene på erstatningens størrelse.

I den ovennævnte sag 416, hvor den faglige konsulent havde løjet over for medlemmet om at have henvendt sig til hendes ledelse om hendes sag, foreslog jeg, at fagforeningen betalte en godtgørelse på 5.000 kr. svarende til cirka ét års fagforeningskontingent. I den sag var der ikke lidt noget økonomisk tab.

I sag 399 var der heller ikke lidt noget økonomisk tab, men en fagforeningsmedarbejder havde gennem tre år – fejlagtigt – vejledt et medlem om, at hun havde krav på lønstigning og efterbetaling, uden der dog blev gjort noget ved det. I den sag anbefalede jeg, at fagforeningen betalte medlemmet en godtgørelse svarende til 6 måneders kontingent til fagforeningen.

I de resterende 6 sager, hvor jeg udtrykte kritik, anbefalede jeg ingen økonomisk kompensation.

Om det er den rette linje, kan diskuteres, og det er i virkeligheden ikke et juridisk, men et politisk spørgsmål om der skal gives økonomisk godtgørelse, når der ikke er lidt et økonomisk tab, og I givet fald hvor meget.

Jeg har gennem årene behandlet adskillige sager, hvor jeg indledningsvis skulle tage stilling til, om til, om sagen skulle **afvises på grund af klagerens manglende medlemskab af FOA på de relevante tidspunkter**.

Det fremgår af retningslinjerne for klageinstansen § 1:

> § 1 Formål
>
> FOAs klageinstans har til formål at sikre det enkelte medlems rettigheder i FOA og FOAs A-kasse ved at give medlemmet mulighed for at klage over sagsbehandlingen i eller en afgørelse truffet af forbundet, A-kassen, en fagforening eller en tillidsvalgt.

De bestemmelser må forstås således, at på tidspunktet for klagens indgivelse og muligvis også så længe klagen behandles, skal klageren være medlem af FOA.

Det fremgår af § 4, stk. 2:

> Klageren skal være gyldigt medlem af FOA, når sagen opstår, medmindre en afdeling har valgt at behandle medlemssagen, selv om sagen er opstået, før medlemskabet er indgået. En klage kan dog altid behandles, såfremt der efter dommerens opfattelse foreligger særlige omstændigheder.

Den bestemmelse er ikke krystalklar. Jeg forstår den således, at der ikke kan behandles klager over, hvad fagforeningen har gjort eller ikke gjort, inden medlemskabet er etableret. Men hvis fagforeningen har behandlet medlemmets sag, inden medlemskab er etableret, skal en klage behandles, hvis der, jf. stk. 1, er medlemskab på klagetidspunktet.

Der skal således som udgangspunkt foreligge medlemskab både når det påklagede forhold begås, når klagen indleveres og medens klagen behandles, medmindre der foreligger "særlige omstændigheder".

Jeg har trods dette i de første år af mit virke behandlet alle klager, uanset om klageren har meldt sig ud af FOA. Jeg har dog i stigende grad oplevet, at fagforeningerne i deres svar på klagerne har henledt min opmærksomhed på, at klageren ikke længere var medlem.

Spørgsmålet blev behandlet i sag 395, hvor jeg afviste at behandle sagen, idet jeg udtalte, at klageinstansen ligesom alle andre serviceydelser, forbundet tilbyder, er en service, der ydes til de medlemmer, der med deres kontingent betaler til driften af forbundet, og da der ikke forelå "særlige omstændigheder". Særlige omstændigheder beskrev som følger:

> Særlige omstændigheder foreligger for eksempel, hvis et medlem ekskluderes, da medlemmet ellers altid ville være afskåret fra at få en klage over eksklusionen behandlet. Det kan også være tilfældet, hvis behandlingen af en klagesag trækker ud,

og medlemmet med rimelighed kunne have forventet, at klagesagsbehandlingen havde været afsluttet, inden udmeldelsen trådte i kraft.

Særlige omstændigheder kan også være, hvis klageren som følge af jobskifte er overflyttet til et andet forbund. Men så længe bestemmelsernes ordlyd er som nu, må medlemskravet fastholdes, hvis ikke der foreligger "særlige omstændigheder".

Jeg har i sag 396 præciseret, at fagforeningsmedlemmer skal have mulighed for at rette henvendelse til deres fagforening om problemer på deres arbejdsplads, uden at arbejdsgiveren får information om dette, medmindre medlemmet er indforstået hermed. Sagen førte ikke til kritik, da der var uenighed om, om medlemmet, der var lovet **anonymitet**, var blevet nævnt ved navn over for arbejdsgiveren af fællestillidsrepræsentanten.

Det ligger uden for min opgave at forholde mig til forbundets politiske beslutninger. I sag 403 var der klaget over en generel beslutning truffet i forbundets hovedbestyrelse. Beslutningen gik ud på, at der kan gives **kontingentfritagelse**, hvis medlemmets indtægt er under "grundbeløbet for kontanthjælpsmodtagere over 30 år uden forsørgerpligt". Klagen kom fra en kvinde, der modtog kontanthjælp, men da hun var forsørger, fik hun en højere ydelse end den af forbundets hovedbestyrelse fastsatte grænse. Hun mente dog, at hendes behov for kontingentfritagelse ikke blev mindre af, at hun var forsørger med forsørgertillæg.

Jeg tilkendegav, at det lå uden for min kompetence at kritisere det af hovedbestyrelsen fastsatte behovskriterium, men opfordrede hovedbestyrelsen til at overveje rimeligheden af kriteriet, herunder om der foretages indirekte diskrimination af kvinder, der oftere er enlige forsørgere end mænd.

København maj 2026

Ulrik Finn Jørgensen

Afgørelser truffet i 2025

Klageinstansen sag nr. 389 (24/403282)

Afgørelse i klage af 9. oktober 2024 over FOA Fælles Medlemsservice

Klageinstansen har udtalt kritik af, at et medlem, der var elev 1) fik forkerte oplysninger om indtægtsgrænsen for opretholdelse af elevkontingent, 2) at medlemmet blev efteropkrævet kontingent i strid med de oplysninger, hun havde fået, og 3) at oplysningen om begrundelsen for opkrævningen først blev sendt 4 dage efter opkrævningen, og det skete i et tilbagedateret brev.

Dommeren har afvist at forholde sig til klager over forbundets brug af Mit FOA frem for E-Boks, informationsniveauet på medlemsmøder på uddannelsesstederne og forbundets hjemmeside, da han alene har kompetence til at forholde sig til sagsbehandling i medlemssager.

Dommerens bemærkninger og konklusion

Sagen vedrører en elev, der var medlem af både forbundet og A-kassen**.** Forbundet havde i elevperioden givet medlemmet oplysning om, at hun måtte tjene op til dagpengebeløbet for at beholde nedsat kontingent. I virkeligheden skulle hun have fået oplyst, at hun ikke måtte tjene noget ved siden af elevlønnen.

Medlemmet overholdt den oplyste indtægtsgrænse, men havde en beskeden indtægt ved siden af elevlønnen.

FOA Fælles Medlemsservice efteropkrævede derefter kontingent, da medlemmet havde indtægt ved siden af elevlønnen.

Beløbet blev opkrævet uden nogen forklaring, idet brevet med forklaringen ved en fejl først blev sendt 4 dage efter opkrævningen blev sendt og efter brevet var dateret.

Der blev således begået 3 fejl: 1) medlemmet fik forkerte oplysninger om indtægtsgrænsen for opretholdelse af elevkontingent, 2) medlemmet blev efteropkrævet kontingent i strid med de oplysninger, hun havde fået, og 3) oplysningen om begrundelsen for opkrævningen blev først sendt 4 dage efter opkrævningen, og det skete i et tilbagedateret brev.

Disse forhold er der naturligvis grund til at kritisere.

Det skal imidlertid bemærkes, at FOA Fælles Medlemsservice efter modtagelsen af klagen har rettet op på forholdet ved dels en beklagelse dels tilbagebetaling af det efteropkrævede beløb.

Medlemmet har endvidere klaget over, at den medarbejder hun talte med i telefon i forbindelse med sagen ikke havde en professionel tilgang. Det er et forhold, der ville kræve en bevisbedømmelse, jeg ikke har mulighed for at foretage, hvorfor jeg ikke forholder mig til dette klagepunkt.

Medlemmet har videre klaget over, at forbundet sender meddelelser i Mit FOA i stedet for at benytte E-Boks. FOA Fælles Medlemsservice har begrundet dette med, at det dels er billigere, dels er al korrespondance mellem forbundet og medlemmet samlet ét sted. Medlemmet har videre klaget over de oplysninger der gives/ikke gives på møder på uddannelsesinstitutionerne om betingelserne for kontingentnedsættelse, og over at forbundets hjemmeside er uoverskuelig. FOA Fælles Medlemsservice har tilkendegivet at ville videregive synspunkterne til rette vedkommende.

Om disse tre sidste forhold bemærker jeg, at jeg alene kan forholde mig til sagsbehandlingen i konkrete medlemssager og ikke mere generelle forbundspolitikker. Jeg forholder mig derfor ikke til disse klagepunkter.

Klageinstansen sag nr. 390 (24/423698)

Afgørelse i klage af 22. oktober 2024 over FOA Fælles Medlemsservice.

Klageinstansen har ikke fundet grundlag for at kritisere, at et medlem uden hans forudgående accept men i overensstemmelse med FOA's love blev flyttet til en anden fagforening som følge af skift af arbejdsplads.

Dommerens bemærkninger og konklusion

Sagen vedrører et medlem, som skiftede job, og i den forbindelse blev overført til den fagforening, der dækker den kommune, hvor hans nye arbejdsplads ligger.

Der blev sendt meddelelse om overflytningen i Mit FOA. Det fremgik af meddelelsen, at hvis medlemmet ikke ønskede overflytning, skulle han hurtigst muligt henvende sig.

Medlemmet har klaget over, at overflytningen skete uden hans accept og uden han fik meddelelse om den i E-Boks.

Det fremgår af FOA's love, § 3, stk. 3:

> Medlemmer i hel eller delvis beskæftigelse er medlem i den fagforening, indenfor hvis område, arbejdspladsen er beliggende, medmindre andet er aftalt eller besluttet af fagforeningerne.

Overflytningen har således ikke krævet nogen beslutning, men følger direkte af lovenes ordlyd. Jeg finder derfor ikke grundlag for at kritisere, at overflytningen er sket uden medlemmet forudgående accept.

FOA Fælles Medlemsservice har oplyst, at man anvender Mit FOA og ikke E-Boks til at give medlemmerne meddelelser, fordi det ikke medfører så mange omkostninger. Der er tale om en generel politik i forbundet. Da jeg alene kan forholde mig til sagsbehandlingen i konkrete medlemssager og ikke til mere generelle forbundspolitikker, forholder jeg mig ikke til dette punkt.

Klageinstansen sag nr. 391 (24/473105)

Afgørelse i klage af 12. november 2024 over FOA Horsens.

Klageinstansen har udtalt kritik af, at det ved et løntjek tog fagforeningen 1 år og 5 måneder at opgøre det første lønkrav og 2 år og 8 måneder at indgå et delforlig med arbejdsgiveren.

Klageinstansen har videre kritiseret, at medlemmet ikke løbene blev orienteret om sagens forløb.

Det fremgår også af sagen, at der mange gange er indkaldt og også rykket for oplysninger og bilag fra medlemmet. Det er også anført af fagforeningen som en begrundelse for den meget lange sagsbehandlingstid. Det er imidlertid min opfattelse, at dette tidsforløb kunne begrænses, hvis man fra starten havde gjort op præcis hvilke bilag, man skulle have for at kunne opgøre et krav og gjort dette klart for medlemmet. Selv om medlemmet ikke altid har reageret hurtigt på

fagforeningens henvendelser, er det efter min opfattelse ikke det, der har været skyld i den urimeligt lange sagsbehandlingstid.

Jeg finder videre, at hvis et medlem ved manglende svar forhaler en sag, skal fagforeningen gøre medlemmet opmærksom på de mulige konsekvenser af forhalingen.

Der gik i denne sag som nævnt godt 1 år og 5 måneder før det første delkrav var opgjort og rejst over for arbejdsgiveren.

Jeg finder også, at der har været en næsten uendelig lang korrespondance med arbejdsgiveren, hvor der er udvekslet synspunkter. Det havde nok fremmet processen, hvis man havde mødtes og konstateret, hvor der kunne opnås enighed og derefter videreført sagen, hvor der var uenighed.

Den lange sagsbehandlingstid er ikke kun utilfredsstillende for medlemmet. Der er også en reel risiko for, at dele af kravet forældes under behandlingen. Og når der er tale om en privat arbejdsgiver, som kan gå konkurs, skal kravene i forhold til LG forfølges uden unødigt ophold for ikke at blive fortabt, og det betyder i realiteten, at der meget hurtigt skal være anlagt retssag eller påbegyndt fagretlig behandling.

Udover den (for) langesagsbehandlingstid er medlemmet utilfreds med den manglende information om sagens forløb. Det fremgår da også af korrespondancen, at medlemmet ofte først blev informeret om sagens gang, når hun selv henvendte sig til fagforeningen.

Jeg finder, at medlemmet bør orienteres om alle sagsskridt, hvilket er meget lidt arbejdskrævende, når der anvendes digital post.

Jeg finder således grund til at kritisere dels den meget lange sagsbehandlingstid, dels den manglende løbene information til medlemmet om sagens forløb.

Klageinstansen sag nr. 392 (24/656946)

Afgørelse i klage af 15. december 2024 over FOA Fælles Medlemsservice og FOA SOSU.
Klageinstansen har ikke fundet grundlag for kritik i forbindelse med, at et medlem som tidligere havde fået bevilget hvilende medlemskab, og som ved ophøret blev informeret om, at en forlængelse eller fornyelse af hvilende medlemskab krævede en ansøgning herom, ikke senere har fået og ikke med tilbagevirkende kraft kan få bevilget hvilende medlemskab.

> få hvilende kontingent, hvis du:
>
> ….
> har brug for det af sociale årsager
> ….
>
> og ikke har en samlet indtægt, der i gennemsnit overstiger 12.770 kr. pr. måned før skat i 2025 (grundbeløbet for kontanthjælpsmodtagere over 30 år uden forsørgerpligt).

Der er således to forudsætninger for retten til hvilende kontingent.

For det første, at indtægten ligger under den fastsatte indtægtsgrænse, og for det andet, at der er søgt om hvilende kontingent. Hvilende kontingent kan således ikke gives med tilbagevirkende kraft.

Medlemmet har tidligere søgt om og fået bevilget hvilende kontingent frem til den 30. juni 2018. Hun har ikke efterfølgende søgt om hvilende kontingent, men er overgået til pensionistmedlemskab med stærkt nedsat kontingent pr. 9. juli 2024.

Hun opfylder således utvivlsomt ikke betingelserne for hvilende kontingent i perioden fra 30. juni 2018 til 9. juli 2014, da hun ikke har ansøgt herom, uanset hendes indtægt som ikke er oplyst.

Spørgsmålet er imidlertid, om hun burde været rådgivet om muligheden.

Det fremgår af sagen, at hun flere gange tidligere er bevilget hvilende kontingent. Det fremgår videre, at hun ved ophøret af det hvilende kontingent pr. 30. juni 2018, blev informeret om, at en forlængelse eller fornyelse forudsatte ansøgning herom og vilkårene herfor. Det fremgår videre, at hun i 2019 telefonisk var i kontakt med FOA Fælles Medlemsservice, men at det blev konkluderet, at hendes indtægt på daværende tidspunkt var for høj til at få hvilende kontingent.

Jeg finder derfor ikke grundlag for at kritisere, hverken at hun ikke kan få bevilget hvilende kontingent med tilbagevirkende kraft, eller den rådgivning hun har modtaget fra fagforeningen og FOA Fælles Medlemsservice.

Klageinstansen sag nr. 393 (25/11213)

Afgørelse i klage af 9. januar 2025 over A-kassen.
Klageinstansen har udtalt kritik af, at A-kassen indkaldte et ledigt medlem til jobsamtaler og pålagde hende jobsøgning, selv om hun var så tæt på at gå på efterløn, at hun var fritaget herfor. Klageinstansen har videre kritiseret, at A-kassen ikke standsede udbetalingen af dagpenge, da medlemmet gik på efterløn, hvilket medførte, at hun blev mødt af et tilbagebetalingskrav.

Dommerens bemærkninger og konklusion

Klagen vedrører et medlem, som gik fra ledighed til efterløn.

De sidste 6 uger inden overgangen til efterløn skulle hun være fritaget for jobsamtaler og jobsøgning, men hun blev alligevel indkaldt til og rykket for dette.

Ved overgangen til efterløn stoppede A-kassen ikke udbetaling af dagpenge, hvilket har medført, at medlemmet er blevet mødt af et tilbagebetalingskrav-

Der er i begge tilfælde tale om menneskelige fejl fra sagsbehandlerne, og A-kassen har givet medlemmet en uforbeholden undskyldning.

Ikke desto mindre er der grundlag for at udtale kritik af A-kassens behandling af medlemmet.

Medlemmet har videre klaget over, at hun har fået modstridende oplysninger, når hun har henvendt sig til A-kassen, og at der nogle gange ikke er vendt tilbage på hendes henvendelser til A-kassen. A-kassen har oplyst, at man er vendt tilbage og hvis der ikke blev opnået direkte kontakt, har man indtalt beskeder på medlemmets telefonsvarer.

Da det ikke ligger klart, hvad der er sket i disse situationer, kan jeg ikke forholde mig til dem, men det giver forhåbentligt stof til eftertanke for A-kassen, at medlemmet har opfattelsen af at have fået en meget ringe service.

Medlemmets klager over manglende feriepenge og problemer med ressourceforløbsydelsen vedrører hverken A-kassen eller fagforeningen.

Klageinstansen sag nr. 394 (25/11071)

Afgørelse i klage af 8. januar 2025 over FOA Midt- og Vestjylland.
Klageinstansen har ikke fundet grundlag for at kritisere, at en fagforening ikke var opmærksom på, at en arbejdsgiver undlod at efterbetale løn for forkert arbejdstidstilrettelæggelse til én enkelt blandt mange medarbejdere, hvorfor kravet var forældet, da medlemmet reagerede efter 3 år.

Dommerens bemærkninger og konklusion

Sagen vedrører et medlem, som var beskæftiget som portør fra før 2014. I 2019 blev der konstateret generelle problemer med arbejdstidstilrettelæggelsen i regionen. Det blev derfor aftalt mellem de lokale FOA-fagforeninger og ledelsen, at ledelsen skulle gennemgå arbejdstidsregistreringerne fra 2014 til 2019 og på den baggrund foretage efterbetalinger til de medlemmer, der var berettigede. Efterbetalingen skete i marts 2020 og såvel FOA som de enkelte medlemmer fik oplysninger om beregningen af efterbetalingen.

Det klagede medlem fik ingen efterbetaling, men henvendte sig i 2023 til fagforeningen herom, Da fagforeningen rejste sagen over for regionen, afviste regionen af efterbetale for mere end 5 år.

Regionens afvisning skyldes den generelle 5 års forældelsesfrist for lønmodtagerkrav.

Regionen har oplyst, at medlemmet ikke var omfattet af de generelle løntjek, da hans arbejdsplads var omfattet af en særlig arbejdstidsaftale med fagforeningen, hvilket den daværende sektorformand har afvist.

Hvis der forelå en sådan aftale, har medlemmet aldrig haft et krav. Hvis der ikke forelå en aftale, havde medlemmet i 2019 efterbetalingskrav for perioden fra 2014.

Jeg finder imidlertid ikke, at det kan bebrejdes FOA-fagforeningerne, at medlemmet ikke fik efterbetaling eller at fagforeningerne ikke var opmærksomme på det. Det burde derimod have stået medlemmet klart, at han ikke fik efterbetaling, og det burde han have reageret over tidligere end efter tre år.

Det kan heller ikke bebrejdes fagforeningen, at sagen ikke nu er videreført, idet efterbetalingskravet utvivlsomt er forældet.

Klageinstansen sag nr. 395 (25/32182)

Afgørelse i klage af 21. januar 2025 over FOA Vestsjælland.
Klageinstansen har afvist at behandle en klage, der blev indgivet af et medlem, samtidig med at hun udmeldte sig af forbundet. Dommeren udtalte, at klageinstansen ligesom alle andre

serviceydelser, forbundet tilbyder, er en service, der ydes til de medlemmer, der med deres kontingent betaler til driften af forbundet.

Dommerens bemærkninger og konklusion

Det fremgår af FOAs love § 3, stk. 6:

> Medlemmer kan indbringe klager over sagsbehandling og afgørelser, som angår medlemmets individuelle, personlige rettigheder for klageinstansen

Det fremgår af reglerne om klageinstansen:

> § 1 Formål
>
> FOAs klageinstans har til formål at sikre det enkelte medlems rettigheder i FOA og FOAs A-kasse ved at give medlemmet mulighed for at klage over sagsbehandlingen i eller en afgørelse truffet af forbundet, A-kassen, en afdeling eller en tillidsvalgt.

Den bestemmelse forstår jeg således, at på tidspunktet for klagens indgivelse og som udgangspunkt så længe klagen behandles, skal klageren være medlem af FOA. Det forekommer også rimeligt, at ligesom alle andre serviceydelser, forbundet tilbyder, er klageinstansen en service, der ydes til de medlemmer, der ved deres kontingent betaler til driften af klageinstansen.

Den betingelse opfylder medlemmet ikke.

Det fremgår dog af § 4, stk. 2:

> En klage kan dog altid behandles, såfremt der efter dommerens opfattelse foreligger særlige omstændigheder.

Særlige omstændigheder foreligger for eksempel, hvis et medlem ekskluderes, da medlemmet ellers altid ville være afskåret fra at få en klage over eksklusionen behandlet. Det kan også være tilfældet, hvis behandlingen af en klagesag trækker ud, og medlemmet med rimelighed kunne have forventet, at klagesagsbehandlingen havde været afsluttet, inden udmeldelsen trådte i kraft.

Det er imidlertid ikke tilfældet i denne sag, hvor udmeldelsen skete samtidig med, at klagen blev indgivet og med én månes varsel.

Af disse grunde afviser jeg at behandle klagen.

Klageinstansen sag nr. 396 (25/02838)

Afgørelse i klage af 3. januar 2025 over FOA Nordsjælland.

Klageinstansen har udtalt, at når der mellem klageren og den indklagede fællestillidsrepræsentant er uenighed om, om fællestillidsrepræsentanten over for arbejdspladsens ledelse har refereret fra et medlemsmøde, hvor medlemmerne var lovet anonymitet og hvor fællestillidsrepræsentanten var pålagt tavshedspligt, har dommeren ikke mulighed for at afklare, hvad der er sagt. Der er derfor ikke er grundlag for at udtrykke kritik af fællestillidsrepræsentanten.

Dommeren har præciseret, at fagforeningsmedlemmer skal have mulighed for at rette henvendelse til deres fagforening om problemer på deres arbejdsplads, uden at arbejdsgiveren får information om dette, medmindre medlemmet er indforstået hermed.

Dommerens bemærkninger og konklusion

Sagen vedrører en klage over en fællestillidsrepræsentant, som havde deltaget i et medlemsmøde om arbejdsmiljøet på et kommunalt plejecenter. Det var en forudsætning for de deltagende medlemmer, at deres navne og indholdet af mødet ikke måtte nævnes over for ledelsen.

Klagen er indgivet af arbejdsmiljørepræsentanten, som sammen med fællestillidsrepræsentanten skulle have drøftet arbejdsmiljøproblemer med ledelsen på et møde som af ukendte årsager blev aflyst.

Arbejdsmiljørepræsentanten har i klagen anført, at plejecenterlederen havde oplyst, at hun havde talt med fællestillidsrepræsentanten om, hvad der var blevet diskuteret på medlemsmødet og at fællestillidsrepræsentanten havde at informeret plejecenterlederen om indholdet af mødet og de deltagende medarbejdere.

Fællestillidsrepræsentanten har anført, at hun under ingen omstændigheder har nævnt navne på dem hun har været til møde med, men har talt generelt om det psykiske arbejdsmiljø på stedet. Så hvis lederen har kendskab til, hvem der har gjort hvad på arbejdspladsen, så er det ikke fællestillidsrepræsentanten der har oplyst hende herom.

Jeg har ikke mulighed for at tage stilling til, hvad fællestillidsrepræsentanten har sagt til plejecenterlederen.

Allerede derfor kan jeg ikke kritisere fællestillidsrepræsentantens ageren.

Jeg finder dog anledning til at præcisere, hvad jeg tidligere har givet udtryk for, nemlig at fagforeningsmedlemmer skal have mulighed for at rette henvendelse til deres fagforening om problemer på deres arbejdsplads, uden at arbejdsgiveren får information om dette, medmindre medlemmet er indforstået hermed.

Klageinstansen sag nr. 397 (25/22546)

Afgørelse i klage af 16. januar 2025 over FOA Nordjylland og A-kassen.

Klageinstansen har ikke fundet grundlag for at kritisere, at en fagforening ikke orienterede et medlem om de a-kassemæssige konsekvenser – tab af dagpengeret - ved overgang til fleksjob, da fagforeningen efter at have været involveret i nogle tjenstlige samtaler ikke var inde over overgangen til fleksjob.

Klageinstansen har ikke kunne behandle A-kassens vejledning og spørgsmål om tilbagebetaling af kontingent fra A-kassen, da Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har taget stilling til disse spørgsmål.

Medlemmet har i 2½ år betalt kontingent til A-kassen, uden det har medført dagpengeret. Dommeren har derfor opfordret A-kassen til at arbejde for, enten at kommunerne ved tildeling af fleksjob orienterer borgeren om de a-kassemæssige konsekvenser heraf, eller endnu bedre at kommunerne orienterer A-kassen om tildelingen af fleksjob.

Dommerens bemærkninger og konklusion

Sagen vedrører et nu tidligere medlem af både forbundet og A-kassen, som pr. 1. oktober 2022 overgik til fleksjob.

Han opretholdt medlemskabet af A-kassen, selv om man som fleksjobber ikke kan modtage dagpenge fra A-kassen ved ledighed.

Han har nu anmodet om at få tilbagebetalt kontingent tilbage fra oktober 2022.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har den 26. februar 2025 truffet afgørelse om, at medlemmet tidligst kan blive udmeldt af a-kassen fra den 1. marts 2025, og at A-kassens vejledning ikke er kritisabel.

Det fremgår af Retningslinjer for FOA's klageinstans, som jeg arbejder efter, § 4, stk. 5, at klageinstansen ikke kan behandle a-kassesager, der er omfattet af andre klagemuligheder.

Da Styrelsen har taget stilling til, at medlemmet ikke kan få kontingent tilbage fra A-kassen og at A-kassens vejledning ikke er kritisabel, kan jeg ikke behandle disse spørgsmål.

Efter samme bestemmelse kan jeg dog tage stilling til, om medlemmet kan tilkendes en erstatning eller godtgørelse. Da A-kassens vejledning ikke kan kritiseres, skulle det i givet fald være fra fagforeningen.

Fagforeningen var involveret i tjenstlige samtaler, der gik forud for medlemmets afskedigelse og efterfølgende overgang til fleksjob. Fagforeningen har dog oplyst, at den ikke var inde over medlemmets overgang til fleksjob, som behandles af kommunen. På den baggrund kan jeg ikke kritisere, at fagforeningen ikke rådgav om konsekvenserne af overgang til fleksjob, herunder om at medlemskab af A-kassen herefter ikke medførte fortsat dagpengeret eller henviste medlemmet til at søge vejledning herom i A-kassen.

Jeg forstår dog medlemmets utilfredshed med, at han i 2½ år har betalt kontingent til A-kassen uden det gav ham nogen form for sikring.

Jeg vil derfor opfordre til, at A-kassen arbejder for, enten at kommunerne ved tildeling af fleksjob orienterer borgeren om de a-kassemæssige konsekvenser heraf, eller endnu bedre ville det være, hvis kommunerne kunne orientere A-kassen om tildelingen af fleksjob, hvilket som følge af GDPR skulle ske med borgerens samtykke.

Klageinstansen sag nr. 398 (25/76598)

Afgørelse i klage af 17. februar 2025 over FOA Nordsjælland.

Klageinstansen har udtalt kritik af, at en fagforening lavede løntjek 10 år bagud og beregnede et efterbetalingskrav, men hverken startede en formel sag eller indgik en suspensionsaftale med arbejdsgiveren, hvorfor yderligere to år af lønkravet var forældet, da der blev indgået forlig to år senere.

Dommeren har foreslået, at fagforeningen betaler en skønsmæssigt fastsat erstatning på 7.000 kr.

Klageinstansen har ikke fundet grundlag for at kritisere, at et tidligere løntjek blev foretaget på grundlag af lønsedler og arbejdstidsopgørelser for kun 3 måneder, og at man ikke derved fandt en for sen varsling af et fridøgn.

Dommerens bemærkninger og konklusion

Klagen vedrører et medlems utilfredshed med forløbet og dermed også resultatet af et løntjek og en lønsag.

Fagforeningen gennemførte første gang et løntjek i 2018 på grundlag af lønsedler og arbejdstidsopgørelse for 3 måneder. Fagforeningens konklusion var, at der ikke var nogen fejl.

Det har efterfølgende vist sig, at der i ét tilfælde i perioden for sent var varslet fridøgn, og at der var yderligere fejl de foregående 6 år.

Jeg finder ikke, det kan kritiseres fagforeningen, at man af ressourcemæssige grunde og helt åbent begrænser det første løntjek til en periode på 3 måneder. Jeg finder heller ikke, det kan kritiseres, at man ikke opdager en for sen varsling, da den ikke kan ses på lønsedlerne og arbejdstidsopgørelsen.

I forbindelse med en mere generel lønsag, der blev indledt på arbejdspladsen i 2022 foretog fagforeningen et løntjek for blandt andet det klagende medlem 10 år tilbage, altså til 2012.

Grunden til at man gik 10 år tilbage var givetvis, at alle lønkrav forælder efter 10 år. Man ville altså ikke kunne opnå større efterbetaling ved at gå længere tilbage.

Fagforeningen og Regionen forhandlede derefter frem til der med medlemmets accept blev indgået et forlig i 2024.

På det tidspunkt var også kravene for 2012, 2013 og en del af 2014 forældet, hvilket, kan have haft indflydelse på størrelsen af det indgåede forlig.

Det er min opfattelse, at når en fagforening laver løntjek og beregner efterbetalingskrav 10 år tilbage, skal man straks enten formelt starte en sag, så forældelsen afbrydes, eller man skal indgå en suspensionsaftale med modparten, så yderligere forældelse undgås.

I den konkrete sag har man ikke gjort nogen af delene med den konsekvens, at de første to år af den omhandlede periode er blevet ramt af forældelse. Det finder jeg grund til at kritisere.

Jeg vil samtidig i overensstemmelse med Retningslinjerne for FOA's klageinstans § 7, stk. 2, foreslå, at fagforeningen betaler 7.000 kr. i erstatning til medlemmet. Beløbet er fastsat skønsmæssigt, men med udgangspunkt i fagforeningens opgørelse over efterbetalingskrav for de første to år regnet fra 2012.

Jeg finder ikke, at medlemmets accept af forliget skal begrænse hendes mulighed for at få erstatning fra fagforeningen, da det hun ved forliget gav afkald på som forældet også ville have været tabt ved gennemførelse af en sag mod Regionen.

Klageinstansen sag nr. 399 (25/73191)

Afgørelse i klage af 12. februar 2025 over FOA Roskilde.

Klageinstansen har udtalt kritik af, at en fagforening fejlagtigt vejledte et medlem om, at hun havde krav på lønstigning og efterbetaling, at medlemmet ikke løbene blev orienteret om sagens forløb, og at der gik næsten 3 år, uden der blev rejst en formel sag over for arbejdsgiveren, hvilket, hvis der havde været et efterbetalingskrav, havde ført til forældelse af en del af kravet.

Dommeren har anbefalet, at fagforeningen betaler en godtgørelse for mangelfuld medlemsservice svarende til 6 måneders fagligt kontingent.

Dommerens bemærkninger og konklusion

Sagen vedrører et medlem, som i januar 2022 af sin fagforening blev gjort opmærksom på, at hun i over 10 år havde været indplaceret på et for lavt løntrin. Dette var dog ikke korrekt, men skyldtes, at fagforeningsmedarbejderen læste overenskomsten forkert.

Fagforeningen rejste kravet over for Regionen med krav om efterbetaling for 10 år.

Medlemmet rykkede jævnligt fagforeningen for oplysninger om sagens forløb, men fik enten det svar, at man ventede på Regionen, eller også fik hun i månedsvis intet svar.

Sagen blev afsluttet, da medlemmet i december 2024 ad andre kanaler blev bekendt med, at hun var lønmæssigt rigtigt indplaceret, hvilket hun gjorde fagforeningen opmærksom på. På dette tidspunkt var der ikke rejst en formel sag over for Regionen.

På baggrund af dette forløb finder jeg grundlag for at udtrykke kritik af fagforeningen på tre punkter:

1) Det er kritisabelt, at fagforeningens medarbejder ikke er så meget inde i overenskomsten eller er i stand til at læse den, at hun ikke fejlagtigt vejleder medlemmet om, at medlemmet har ret til en større lønstigning og efterbetaling for 10 år. Det er en af fagforeningens helt klare kerneopgaver at kunne vejlede medlemmerne korrekt om deres overenskomstmæssige rettigheder.

2) Det er kritisabelt, at medlemmet ikke løbene informeres om sagens fremdrift eller begrundelse for mangel på samme, herunder at medlemmets forespørgsler til fremdriften ikke besvares.

3) Det er kritisabelt, at sagen verserer i fagforeningen, uden at den rejses formelt over for arbejdsgiveren i næsten 3 år. Hvis der havde været et efterbetalingskrav, var 3 år af dette forældet, medens sagen havde ligget i fagforeningen.

Navnlig punkt 2 og 3 i kritikken får mig til at præcisere, at når en fagforening behandler et medlems sag, bør det være rutine, at medlemmet orienteres om alle sagsskridt, og at sager, der kan ende med efterbetaling for en længere periode bøs rejses formelt meget hurtigt, så der ikke sker forældelse af væsentlige dele af efterbetalingskravet, medens sagen ligger i fagforeningen.

I den konkrete sag havde medlemmet ikke et efterbetalingskrav. Hun har derfor ikke lidt noget tab ved den lange sagsbehandling. Hun har heller ikke lidt noget tab ved fejlagtigt at være stillet en lønstigning og efterbetaling i udsigt. Der er tale om det, man i erstatningsretten kalder skuffede forventninger, men økonomisk set står hun, som hvis fagforeningen havde behandlet sagen korrekt fra starten. Medlemmet har derfor ikke krav på erstatning.

Da det utvivlsomt har været belastende for medlemmet at gå gennem processen og skuffende, at den endte uden noget positivt resultat, føler hun med rette, at hun ikke har fået den service, hun

har betalt for. Jeg vil derfor opfordre fagforeningen til at udbetale hende en godtgørelse for mangelfuld medlemsservice svarende til 6 måneders fagligt kontingent.

Klageinstansen sag nr. 400 (25/153549)

Afgørelse i klage af 5. april 2025 over FOA Horsens.

Klageinstansen har ikke fundet grundlag for at kritisere en fagforenings bistand til et medlem i forbindelse med indgåelse af en fratrædelsesaftale i en situation, hvor der kunne være sket en saglig opsigelse.

Dommerens bemærkninger og konklusion

Sagen vedrører en tidligere tillidsrepræsentant, som kort tid efter, at hun frivilligt fratrådte som tillidsrepræsentant af ledelsen blev orienteret om, at hun som dagplejer snart ikke ville have flere børn, hvorfor hun enten måtte lade sig omplacere til en vuggestue eller blive afskediget. Hun fik videre tilbud om at starte på uddannelsen som pædagogisk assistent. Da medlemmet ikke ønskede hverken omplacering eller uddannelse, blev der med fagforeningens bistand indgået en fratrædelsesaftale, som medlemmet selv underskrev.

Jeg finder ikke, at fagforeningen i dette forløb kunne havde sikret et bedre resultat for medlemmet, da der efter det oplyste kunne være foretaget en saglig opsigelse som følge af arbejdsmangel.

Medlemmet har efterfølgende henvendt sig til fagforeningen, da hun har følt sig mobbet ud af jobbet og savner en ”saglig opsigelsesgrund” i fratrædelsesaftalen, ligesom hun undrer sig over nogle nyansættelser i kommunen.

Som anført finder jeg ikke, at fagforeningen med rette kunne have rejst indsigelser mod en opsigelse. Jeg finder heller ikke, at det kan kritiseres, at fagforeningen ikke fik indskrevet en ”opsigelsesgrund” i fratrædelsen, da der jo ikke var tale om en opsigelse og i øvrigt var enighed om vilkårene. Jeg finder det også berettiget, hvis fagforeningsmedarbejderen ved medlemmets henvendelse 5 måneder efter fratrædelsesaftalens indgåelse har tilkendegivet, at der ikke kunne gøres noget ved fratrædelsen.

Det der tilsyneladende er baggrunden for klagen er, at medlemmet ved henvendelsen 5 måneder efter indgåelsen af fratrædelsesaftalen har følt sig afvist af fagforeningsmedarbejderen, medens fagforeningsmedarbejderen omvendt mener, at medlemmet ikke ønskede at tale med hende.

Det er naturligvis uheldigt, at kommunikationen er gået skævt, men jeg finder ikke grundlag for at kritisere fagforeningsmedarbejderen og dermed fagforeningen for dette.

Klageinstansen sag nr. 402 (25/173437)

Afgørelse i klage af 18. april 2025 over FOA Sydfyn.

Klageinstansen har udtalt kritik af, at en fagforening i forbindelse med en afskedigelsessag ikke var opmærksom på, at afskedigelsen kunne være i strid med forbuddet mod diskrimination af handicappede og derfor tilkendegav over for medlemmet, at der ”ikke var noget at gøre”. Klageinstansen har videre kritiseret, at to løntjek tog henholdsvis 1½ og 2½ år.

Dommerens bemærkninger og konklusion

Sagen er oprindeligt oprettet som en klage over både fagforeningen og forbundet. Jeg læser imidlertid medlemmets klage, således at den alene vedrører fagforeningen.

Sagen vedrører et medlems generelle utilfredshed med den medlemsservice, hun har modtaget. Jeg har sammenfattet den generelle utilfredshed i tre mere konkrete punkter:

Afskedigelse

Medlemmet blev i 2022 afskediget efter en relativt kort sygeperiode, men med den begrundelse, at hun ikke kunne forventes at blive fuldt arbejdsdygtig. Fagforeningen tilkendegav over for medlemmet, at der ikke var noget at gøre, og at arbejdspladsen ikke kunne blive ved med at tage skånehensyn. Ved en lokalforhandling blev resultatet et tilbud om en godtgørelse svarende til én måneds løn, hvilket medlemmet dog afslog, og efter medlemmet havde henvendt sig til en af forbundets jurister, blev der ved en central forhandling indgået et forlig, hvor medlemmet fik en godtgørelse på 150.000 kr.

Problemet i sagen var, at medlemmet havde varige funktionsnedsættelser. Hvis disse funktionsnedsættelser udgjorde et handicap i forskelsbehandlingslovens forstand, havde arbejdsgiveren en særlig forpligtelse til at træffe foranstaltninger for at give medlemmet mulighed for fortsat beskæftigelse. Manglende overholdelse af dette udløser en godtgørelse.

Jeg kan ikke vurdere, om medlemmet rent faktisk havde et handicap i lovens forstand, men når der med Kommunernes Landsforenings mellemkomst bliver betalt en godtgørelse på 150.000 kr., har der været sådanne indikationer for, at forskelsbehandlingsloven var overtrådt, at det burde være gjort gældende af fagforeningen fra starten, hvilket fagforeningen da også har erkendt og tilkendegivet at have taget ved lære af.

Fagforeninger bistår medlemmerne på mange områder, men de to vigtigste er vel at skaffe gode ansættelsesvilkår og at sikre, at disse vilkår overholdes. Det gælder de overenskomstmæssige vilkår, men tillige i større og større omfang vilkår, der er fastsat i lovgivningen.

Jeg finder derfor grundlag for at udtale kritik af, at fagforeningen i den konkrete sag ikke var opmærksom på, at opsigelsen kunne være i strid med forskelsbehandlingsloven og udløse en pæn stor godtgørelse til medlemmet.

Løntjek

Det er oplyst, at fagforeningen for medlemmet har udført to løntjek, der gav efterbetalinger på henholdsvis 55.000 kr. og 8.000 kr. Der er ikke nærmere oplysninger om indholdet af løntjekkene, men medlemmet har uimodsagt oplyst, at de tog henholdsvis 1½ og 2½ år.

Som jeg tidligere har anført, er løntjek en ydelse, som mange medlemmer værdsætter og som resultaterne i denne sag viser, er værdifuld. Så meget desto mere er det vigtigt at ydelsen, når den tilbydes, leveres inden for en rimelig tid og det er 1½ og 2½ år ikke. Hvis fagforeningens ressourcer ikke muliggør hurtigere service, er det i hvert fald vigtigt, at medlemmerne på forhånd orienteres herom, så forventningerne afstemmes. Det er efter det oplyste ikke sket i denne sag.

Jeg finder derfor grundlag for at kritisere den lange sagsbehandlingstid.

Blacklistning

Medlemmet har efter afskedigelsen haft svært ved at finde ny fast beskæftigelse i kommunen, selv om hun mener, der har været stillinger hun kunne udfylde, og som de lokale ledere i første omgang har ment, hun var kvalificeret til.

Fagforeningen har tilbudt at rejse spørgsmålet over for kommunen i forbindelse med en konkret stilling. Medlemmet har imidlertid som følge af hendes generelle utilfredshed med fagforeningen ikke ønsket dette.

Dette forhold giver ikke grundlag for selvstændig kritik af fagforeningen.

Klageinstansen sag nr. 403 (25/119990)

Afgørelse i klage af 17. marts 2025 over FOA Fælles Medlemsservice og FOA Nordjylland.
Dommeren har ikke fundet, at det ligger inden for hans kompetence at kritisere det af Hovedbestyrelsen fastsatte behovskriterium for tildeling af kontingentfritagelse, men har opfordret til, at Hovedbestyrelsen overvejer rimeligheden af kriteriet, herunder om der foreligger indirekte diskrimination af kvinder.

Dommerens bemærkninger og konklusion

Sagen vedrører en klage fra et medlem over et afslag fra FOA Fælles Medlemsservice på en ansøgning om kontingentfritagelse. Medlemmet havde fra den 1. juni 2022 til den 31. marts 2025 haft kontingentfritagelse, som de første gange var bevilget af fagforeningen og de seneste to gange af FOA Fælles Medlemsservice, selv om hun i hele perioden havde en indtægt fra ressourceforløbsydelse, der oversteg indtægtsgrænsen fastsat af hovedbestyrelsen som ” grundbeløbet for kontanthjælpsmodtagere over 30 år uden forsørgerpligt”. Hun fik derfor trods uændrede indtægtsforhold afslag på forlængelse af kontingentfritagelsesperioden fra den 1. april 2025.

Jeg skal ikke forholde mig til, at fagforeningen og FOA Fælles Medlemsservice i en periode har givet kontingentfritagelse, selv om medlemmet ikke var berettiget hertil.

Det medlemmet er utilfreds med er da heller ikke sagsbehandlingen, men reglerne.

Det fremgår af § 3, stk. 1, i retningslinjerne for FOA’s Klageinstans, som jeg arbejder efter, at: ”Dommeren behandler klager over sagsbehandlingen i og afgørelser truffet af forbundet, A-kassen, en afdeling eller en tillidsvalgt.” Jeg forstår det således, at jeg ikke kan behandle klager over generelle retningslinjer fastsat af hovedbestyrelse. Jeg vil derfor ikke udtrykke nogen kritik i denne sag.

Jeg vil imidlertid påpege, at det problem, som medlemmet fremhæver, er reelt.

Kontingentfritagelse ydes ud fra et behovskriterie. Der kan naturligvis i vurderingen af et behov indgå mange faktorer, og det er derfor forståeligt, at hovedbestyrelsen har objektiveret kriteriet. Jeg har som udgangspunkt ingen problemer med, at grænsen er grundbeløbet for kontanthjælp. Problemer opstår, fordi forsørgere får en forhøjet ydelse (det gælder både ved kontanthjælp og ved ressourceforløbsydelse). Den forhøjede ydelse modsvarer naturligvis de forøgede udgifter ved at være forsørger. Det vil sige, at en forsørger der modtager grundbeløbet for forsørgere generelt,

vil have et lige så stort behov for kontingentfritagelse som en ikke forsørger på (den mindre) grundydelse for ikke forsørgere, og som får kontingentfritagelse.

Det er endvidere utvivlsomt, at der er flere kvinder, som er enlige forsørgere, end der er mænd. Det forhold at kriteriet for kontingentfritagelse er "grundbeløbet for kontanthjælpsmodtagere over 30 år uden forsørgerpligt" rammer derfor flere kvinder, som oftere får tillæg som forsørger og dermed mister kontingentfritagelsen, end mænd, som ofte kun får selve grundydelsen. Det er det, man i ligeløns- og ligebehandlingsreglerne kalder indirekte diskrimination af kvinder.

Som nævnt kan der indgå mange andre faktorer i behovsvurderingen end indtægt og forsørgerpligt, hvorfor jeg ikke kan sige, hvilken model, der er rigtig eller forkert, men jeg vil henstille, at hovedbestyrelsen overvejer problemstillingen og over for medlemmerne redegør for begrundelsen af det valg, men træffer.

Klageinstansen sag nr. 404 (25/264606)

Afgørelse i klage af 19. juni 2025 over FOA Frederikssund.

Klageinstansen har udtalt, at det havde været hensigtsmæssigt, hvis medlemmet var blevet budt velkommen med et brev, der indeholdt oplysninger om alle medlemsfordele eller en opfordring til at læse om dem på hjemmesiden. Konkret vedrørte sagen en forsikring mod kritisk sygdom.

Når imidlertid oplysningerne fandtes på foa.dk, som medlemmerne må forventes at tilgå, hvis de ønsker oplysninger om forbundet og om medlemsfordele, finder jeg ikke grundlag for at kritisere, at opfordringen ikke blev givet direkte ved indmeldelsen.

Dommeren har henvist til en ordning etableret af Sundhedsdatastyrelsen, hvorefter forsikrede automatisk får besked, hvis de bliver ramt af en kritisk sygdom og har en forsikring herimod i et forsikringsselskab tilsluttet ordningen.

Dommerens bemærkninger og konklusion

Sagen vedrører et medlem, der som elev ikke var omfattet af en pensionsordning i PenSam, og derfor som en del af medlemskabet var omfattet af en forsikring samme sted i form af gruppeliv herunder forsikring mod kritisk sygdom sidstnævnte med en dækning på 100.000 kr.

Medlemmet var ikke bekendt med denne forsikring, da hun fik en dækningsberettiget kritisk sygdom, og da hun senere tilfældigvis blev bekendt med dækningen, var anmeldelsesfristen på 3 år overskredet, så hun gik glip af udbetalingen.

Medlemmet har klaget over, at hun ikke var gjort bekendt med forsikringens eksistens. Hun blev indmeldt under agitation på skolen gennem en fagforeningsmedarbejder, og hun var derfor ikke inde ovre forbundets hjemmeside, hvor oplysninger om ordningen fandtes.

Indmeldelsen skete inden etableringen af forbundets FOA Fælles Medlemsservice, hvorfor der ikke var ensartede introduktionsskrivelser til nye medlemmer.

Da ordningen nu er afskaffet, har jeg ikke kunne efterprøve, hvordan ordningen var beskrevet på foa.dk. Jeg har imidlertid fået oplyst fra FOA Fælles Medlemsservice, at det i hvert fald siden 2020 var omtalt på hjemmesiden, at medlemmer, der ikke havde gruppeliv og forsikring mod kritisk sygdom gennem pensionsordninger i PenSam, var dækket af forbundets forsikring.

Det fremgik tillige af medlemmets kontingentopkrævning, at hun betalte til "gruppeliv".

Det er sædvanligt, at gruppelivsordninger indeholder udbetalinger ved kritisk sygdom. Det kan man dog næppe forvente, at klart for alle.

Jeg finder ikke, at det kan kritiseres, at der ved agitation på skoler kun gives oplysninger om de væsentligste argumenter for indmeldelse og dermed ikke nødvendigvis for forsikringsordninger, selv om det muligvis havde været et godt salgsargument.

Jeg finder, det havde været hensigtsmæssigt, hvis medlemmet var blevet budt velkommen med et brev, der indeholdt oplysninger om alle medlemsfordele eller en opfordring til at læse om dem på hjemmesiden.

Når imidlertid oplysningerne fandtes på foa.dk, som medlemmerne må forventes at tilgå, hvis de ønsker oplysninger om forbundet og om medlemsfordele, finder jeg ikke grundlag for at kritisere, at opfordringen ikke er givet direkte ved indmeldelsen.

Jeg skal i øvrigt henvise til en ordning etableret af Sundhedsdatastyrelsen, som burde løse problemet, hvis PenSam er tilsluttet den. Den er på styrelsens hjemmeside beskrevet som følger:

> Ordningen er politisk besluttet og godkendt af både Finanstilsynet og Datatilsynet. Den består i, at data fra Landspatientregisteret samkøres med data fra forsikrings- og pensionsselskaberne, så personer, der både er registreret med en kritisk sygdom af deres læge og samtidig er forsikret mod visse kritiske sygdomme, automatisk får et brev med information om, at de kan have krav på en forsikringsudbetaling.

Denne ordning vil naturligvis også have betydning for medlemmer omfattet af pensionsordninger.

Klageinstansen sag nr. 405 (25/257543)

Afgørelse i klage af 18. juni 2025 over FOA Fælles Medlemsservice.
Klageinstansen har ikke fundet grundlag for at kritisere, at FOA Fælles Medlemsservice annullerede et medlemskab 16 dage efter indmeldelsen, da det viste sig, at den pågældende arbejdede på et område dækket af en 3F overenskomst, selv om han på det tidspunkt var blevet opsagt.

Dommeren har opfordret til, at man overvejer, om fagforeningen eller forbundet ikke i en sådan situation kunne yde den pågældende rådgivning, selv om man ikke ville kunne føre en fagretlig sag.

Dommerens bemærkninger og konklusion

Sagen vedrører en lønmodtager som, samtidig med at han startede på et nyt job, meldte sig ind i FOA via forbundets hjemmeside.

Da han 10 dage efter blev opsagt og søgte bistand i FOA, blev dette afvist med henvisning til, at han arbejdede på en arbejdsplads med en 3F overenskomst.

3F ville ikke bistå ham, da han ikke var medlem der på opsigelsestidspunktet, men har efterfølgende – og givetvis korrekt – vurderet, at opsigelsen ikke kunne anfægtes.

Det er utvivlsomt korrekt, at den pågældende ikke burde være optaget i FOA dels på grund af FOA's vedtægter, hvorefter "forbundets formål er at organisere offentligt og privat ansatte indenfor forbundets område", men også efter grænsereglerne, der gælder mellem FH forbundene.

Det ligger også fast, at FOA ikke kunne føre en faglig sag på 3F's overenskomstområde.

Jeg finder derfor ikke grundlag for at kritisere, at FOA Fælles Medlemsservice annullerede medlemskabet.

Jeg finder heller ikke grundlag for at kritisere, at det var muligt for medlemmet at indmelde sig digitalt, selv om han ikke burde være optaget som medlem, og at det ikke hurtigere blev opdaget.

På den anden side er det forståeligt, at den pågældende, som har fulgt fagbevægelsens opfordringer til at organisere sig, føler sig svigtet.

Jeg vil derfor opfordre til, at man overvejer, om man ikke i en sådan situation kan yde den pågældende yderligere rådgivning. I den konkrete sag var man formentlig kommet frem til samme konklusion som 3F, og så havde man haft et (forhenværende) medlem, der havde følt sig godt behandlet.

Klageinstansen sag nr. 406 (25/244331)

Afgørelse i klage af 3. juni 2025 over FOA Nordjylland.

Klageinstansen har ikke fundet grundlag for kritik af forløbet af en arbejdsmiljøsag, herunder at fagforeningen havde svar tider på et par døgn på medlemmets henvendelser, at det ikke var den faste sagsbehandler, der deltog i en tjenstlig samtale, og at medlemmet ikke blev orienteret om forløbet af den generelle sag, efter hun havde forladt arbejdspladsen.

Dommeren har som en generel bemærkning anført at det er vigtigt for medlemmerne, at de grundigt holdes orienteret om både deres personsager og generelle sager på deres arbejdsplads, herunder hvorfor de nogle gange ikke orienteres.

Dommerens bemærkninger og konklusion

Sagen vedrører et medlem, der var ansat på en kommunal arbejdsplads med store arbejdsmiljømæssige problemer foranlediget af ledelsesstilen. Sagen har for det klagende medlem to spor, dels hendes egen sygemelding og omplacering dels den generelle arbejdsmiljøproblematik.

Klagen afspejler, at medlemmet generelt har følt, at FOA har svigtet. Derudover er der nogle konkrete klagepunkter.

Medlemmet finder ikke, at hun tilstrækkeligt hurtigt har fået tilbagemeldinger på henvendelser til fagforeningen. Så vidt jeg kan se, er der tale om svartider på op til to døgn. Selv om jeg godt kan forstå, at det i konkrete situationer kan føles som lang tid, finder jeg ikke, at en sådan svartid kan kritiseres.

Konkret nævnes også, at det ikke var den faste sagsbehandler men en anden repræsentant fra FOA, der deltog som bisidder i medlemmets tjenstlige samtale. Det finder jeg heller ikke at kunne kritisere, da fagforeningens samlede ressourcer må tilpasses de samlede opgaver. Det forudsætter imidlertid, at medlemmet orienteres om hvem, der møder, hvorfor, og at medlemmer bliver

betrygget i, at den der møder er ordentligt klædt på. Det understreger jeg uden at jeg har grundlag for at tro, at det ikke er sket i denne sag.

Endelig går klagen på, at medlemmet ikke blev orienteret om den generelle arbejdsmiljøsags forløb, efter hun havde forladt arbejdspladsen. Heller ikke på dette punkt finder jeg grundlag for at kritisere fagforeningen, som har orienteret medlemmerne gennem tillids- og arbejdsmiljørepræsentanterne. Da medlemmet havde været en stor del af den generelle sag, kunne fagforeningen have oplyst hende om, at hun ikke længere ville blive holdt orienteret af fagforeningen, men henvist hende til at søge oplysninger om forløbet fra hendes tidligere tillidsrepræsentant.

Sammenfattende finder jeg ikke grundlag for at kritisere fagforeningen. Jeg finder dog grundlag for at påpege, at det er vigtigt for medlemmerne, at de grundigt holdes orienteret om både deres personsager og generelle sager på deres arbejdsplads, herunder hvorfor de nogle gange ikke orienteres.

Klageinstansen sag nr. 407 (25/228909)

Afgørelse i klage af 26. maj 2025 over FOA Nordsjælland.

Klageinstansen har ikke fundet grundlag for at kritisere, at en fagforening havde vurderet, at en arbejdsgiver havde overtrådt GDPR-reglerne, men ikke rejste krav om torterstatning, da der ikke var lægelig dokumentation for helbredsmæssige konsekvenser af overtrædelsen, og undlod at foretage sig yderligere, efter Datatilsynet havde udtalt, at reglerne ikke var overtrådt.

Dommerens bemærkninger og konklusion

Sagen vedrører et medlem som deltog i en sygesamtale med deltagelse af den kommunale områdeleder og den daglige institutionsleder. Under samtalen "røbede" områdelederen, at medlemmet havde søgt arbejde på en anden institution i kommunen.

Dette følte medlemmet sig krænket over, og fagforeningen vurderede, efter konsultation af forbundet, at der formentlig var tale om en overtrædelse af GDPR-reglerne, og at medlemmet ville være berettiget til tortgodtgørelse, hvis der var lægelig dokumentation for, at hendes helbred var blevet påvirket af krænkelsen.

Medlemmet kunne ikke skaffe den lægelige dokumentation. Fagforeningen henvendte sig derefter til kommunen, som afviste, at GDPR-reglerne var overtrådt, hvorefter fagforeningen klagede til Datatilsynet. Datatilsynet afviste sagen, da medlemmet allerede havde klaget og fået en afgørelse om, at reglerne ikke var overtrådt.

Medlemmet har klaget til klageinstansen over både den kommunale områdeleder og fagforeningen. Klagen over den kommunale områdeleder kan jeg ikke forholde mig til.

Det er min opfattelse, at fagforeningens vurdering af både at GDPR-reglerne formentlig var overtrådt, og at det ville være muligt at få en godtgørelse, hvis der var lægelig dokumentation for, at overtrædelsen havde haft helbredsmæssige konsekvenser, var rimeligt begrundet.

Fagforeningen måtte konstatere, at der ikke var lægelig dokumentation for årsagssammenhængen, hvorfor sagen om tortgodtgørelse ikke kunne rejses. Det er der ikke grund til at kritisere.

Fagforeningen indbragte sagen for Datatilsynet, som ikke fandt, at GDPR-reglerne var overtrådt. Jeg finder derfor, at fagforeningen har forfulgt sagen på den korrekte måde, og har måtte affinde sig med Datatilsynets vurdering. Dette er der heller ikke grundlag for at kritisere.

Klageinstansen sag nr. 408 (25/305028)

Afgørelse i klage af 11. juni 2025 over FOA Vendsyssel.

Klageinstansen har udtalt kritik af, at en fagforeningsmedarbejder ikke var klar over, at medlemmets pensionsordning i PenSam omfattede udbetalinger ved førtidspension, hvorfor medlemmet afgav forkerte oplysninger til et andet pensionsselskab.

Dommeren har ikke kunne afgøre, om fagforeningsmedarbejderen mundtligt havde udtalt sig som anført i medlemmets klage.

Dommerens bemærkninger og konklusion

Sagen vedrører et medlem, som efter at være blevet tilkendt førtidspension fik bistand af fagforeningen til at få udbetalt ydelser fra sine pensionsordninger.

Medlemmet havde tidligere været omfattet af en pensionsordning i PensionDanmark, men arbejdede senest på en FOA-overenskomst med pensionsordning i PenSam. Hun havde forlænget forsikringerne i PensionDanmark mod egenbetaling. Det fremgik af vilkårene for denne forlængelse, at udbetaling ved førtidspension forudsatte, at medlemmet ikke allerede havde samme forsikringer i et andet pensionsselskab.

Fagforeningsmedarbejderen udfyldte ansøgningen til PensionDanmark og på grundlag af oplysninger på Pensionsinfo svarede hun nej til, at medlemmet var forsikret i et andet pensionsselskab. På det grundlag bevilgede PensionDanmark udbetalinger. Da medlemmet efterfølgende blev klar over, at hun havde dækning ved førtidspension i PenSam og oplyste PensionDanmark om dette, trak PensionDanmark sit tilsagn tilbage.

Medlemmets klage vedrører primært, at hun af fagforeningsmedarbejderen er blevet opfordret til at lyve over for PensionDanmark, og at fagforeningsmedarbejderen har sagt, at medlemmet selv er skyld i, at sagen er endt, hvor den er.

Fagforeningsmedarbejderen afviser at have udtalt sig sådan.

Jeg er derfor i den situation, når det er ord mod ord, at jeg ikke kan fastslå, hvad der er sagt, og derfor kan jeg heller ikke udtrykke kritik på det grundlag.

Jeg finder derimod, at det er kritisabelt, at fagforeningsmedarbejderen på grundlag af oplysninger fra Pensionsinfo oplyser til PensionDanmark, at medlemmet ikke var forsikret i noget andet pensionsselskab. Medarbejderen vidste, at medlemmet arbejdede på en FOA-overenskomst og dermed havde en pensionsordning i PenSam. Hun vidste også eller burde vide, at en sådan ordning – som det blandt andet fremgår af FOAs hjemmeside:

”Pensionsordningen sikrer dig på 3 vigtige måder:

- Du sparer op til en god alderspension
- Du er forsikret ved sygdom, førtidspension og dødsfald

- Du kan få hjælp fra en sundhedsordning.

Medarbejderen burde derfor konkret havde undersøgt medarbejderens pensionsordning, hvis hun var i tvivl om, om den dækkede udbetaling ved førtidspension. Konsekvensen af den forkerte oplysning til PensionDanmark og PensionDanmarks tilsagn om at udbetale ydelserne var, at der var begået forsikringsbedrageri.

Selv om medlemmet en periode troede, hun ville få udbetalt ydelser fra PensionDanmark, var det noget, hun efter forsikringsaftalen ikke var berettiget til. Hun har derfor ikke lidt noget tab ved, at PensionDanmark trak tilsagnet tilbage. Hun har alene haft det, man i erstatningsretten kalder skuffede forventninger.

Klageinstansen sag nr. 409 (25/327871) og 418 (25/344809)

Afgørelse i klager af 23. august og 30. september 2025 over FOA SOSU.

Klageinstansen har ikke fundet grundlag for at kritisere en fagforenings rådgivning og bistand til et medlem med psykiske diagnoser, som blev udelukket fra undervisningen på en SOSU skole som følge af, at hans adfærd blev opfattet som utryghedsskabende og konfliktoptrappende.

Dommerens bemærkninger og konklusion

Sagen vedrører et medlem, der blev udelukket fra undervisningen på en SOSU-skole. Begrundelsen var, at han ikke udviste ordentlig og respektfuld adfærd over for andre. Det blev videre anført, at hans adfærd havde haft så negative konsekvenser for læringsmiljøet og arbejdsmiljøet på skolen, at skolen ikke længere kunne sikre trivsel for elever og undervisere.

Udelukkelsen medførte, at den kommunale arbejdsgiver ophævede praktikaftalen.

Medlemmet har flere psykiske diagnoser, og hans klage vedrører, at han ikke mener, at fagforeningen har gjort tilstrækkeligt for at sikre hans rettigheder i henhold til ligebehandlingsloven. Herunder er han utilfreds med, at fagforeningen ikke har sikret skriftlige tilsagn fra skolen om, at man ville overholde de gældende regler. Han er ligeledes utilfreds med, at hans adfærd, som af andre opfattes som utryghedsskabende og konfliktoptrappende, ikke accepteres, selv om den har sammenhæng med hans diagnoser.

Fagforeningen har i form af fællestillidsrepræsentanten deltaget som bisidder ved et møde på skolen, ligesom fagforeningen har vejledt medlemmet om hans rettigheder og pligter.

Da der ikke er tale om et ansættelsesforhold, men om skoleundervisning, har fagforeningen ikke egentlig forhandlingskompetence.

Jeg finder, at den vejledning, som fagforeningen har ydet, er korrekt, og jeg finder ikke, at fagforeningen har haft mulighed for på anden måde at bistå medlemmet, idet udelukkelsen fra undervisning skyldtes, at skolen opfattede hans opførsel som uacceptabel, og fagforeningen har hverken kunne påvirke medlemmets opførsel eller skolens opfattelse heraf.

Jeg finder derfor ikke, at der er grundlag for at kritisere fagforeningen.

Klageinstansen sag nr. 410 (25/329807)

Afgørelse i klage af 30. juli 2025 over FOA Randers.

Klageinstansen har ikke fundet det godtgjort, at en fagforening havde rådgivet om, at medlemskab af fagforeningen var en forudsætning for at modtage efterløn.

Dommeren har tilkendegivet, at det heller ikke kan forlanges, at fagforeninger ved medlemmers overgang til efterløn rådgiver om, at fortsat medlemskab er unødvendigt.

Dommerens bemærkninger og konklusion

Sagen vedrører et medlem af både fagforeningen og a-kassen, som i 2022 gik på efterløn.

Klagen går på, at medlemmet ikke ved overgangen til efterløn blev vejledt om, at hun ikke behøvede være medlem af fagforeningen for at være berettiget til efterløn. Ifølge fagforeningens oplysninger har medlemmet over for dem anført, at sagsbehandleren den gang skulle have sagt, at fagforeningsmedlemskabet skulle fastholdes for at hun kunne få efterløn.

Det ligger fast, at efterløn er betinget af medlemskab af a-kassen, men ikke af fagforeningen. Hvis der er vejledt om andet, er det naturligvis kritisabelt.

Jeg finder ikke grundlag for at betvivle medlemmets opfattelse af vejledningen. Uden mulighed for at høre den anden part i samtalen om indholdet, da den pågældende ikke har kunne identificeres, finder jeg det ikke godtgjort, at vejledningen har haft det indhold, som medlemmets opfattelse er. Det sker desværre tit, at en situation opfattes forskelligt af de tilstedeværende.

Et andet spørgsmål er, om fagforeningen generelt burde vejlede efterlønsmodtagere om, at de ikke behøver være medlem af fagforeningen. Det mener jeg ikke er tilfældet. Både efterlønsmodtagere og pensionister kan have glæde af at være medlem af fagforeningen så de fortsat kan deltage i sociale aktiviteter, seniorklubber og modtage andre fordele. Både før og efter overgangen til efterløn er medlemskabet af fagforeningen frivilligt, og det er op til fagforeningen at sikre et sådant forhold mellem kontingentets størrelse og fordelene ved medlemskab, at fortsat medlemskab er attraktivt.

Klageinstansen sag nr. 412 (25/324027)

Afgørelse i klage af 12. august 2025 over FOA Trekanten og FOA Overenskomst/Sektion for Arbejdsskade.

Klageinstansen har ikke fundet grundlag for at kritisere en fagforening og heller ikke forbundets sektion for Arbejdsskade for deres rådgivning og bistand til et medlem i forbindelse med en arbejdsskade og den følgende afskedigelsessag og erstatningssag.

Dommeren har påpeget, at når man afviser at rejse et erstatningskrav eller at føre en afskedigelsessag, bør man gøre medlemmet opmærksom på, at hun selv har mulighed for at føre sagen i det almindelige retssystem, selv om det på grund af omkostningerne ikke er tilrådeligt.

Dommeren har også påpeget, at det er vigtigt, at medlemmet orienteres om begrundelsen for de beslutninger der træffes. I den konkrete sag, om hvorfor fagforeningen ikke deltog i den første samtale på Jobcentret, og hvorfor medlemmet ikke var beskyttet mod usaglig opsigelse.

Dommerens bemærkninger og konklusion

Sagen vedrører et medlem, der under arbejde som social- og sundhedsassistent kom til skade med sin hofte, da hun skulle flytte en borger. Skaden medførte længere tids sygdom og som følge deraf afskedigelse.

Medlemmet har helt generelt klaget over, at hun finder, at fagforeningens bistand har været for passiv og for dårlig. Det er så generelt, at jeg ikke har mulighed for at forholde mig til det.

Jeg vil derfor i stedet forholde mig til de mere konkrete forhold, og her er det navnlig den manglende indsigelse mod opsigelsen og den manglende førelse af en erstatningssag om svie og smerte og tabt arbejdsfortjeneste.

For så vidt angår opsigelsen har fagforeningen oplyst, at medlemmet accepterede de aftalte vilkår for afskedigelsen. Det er selvfølgelig en vigtig detalje, men da medlemmets beslutning jo ofte vil bygge på fagforeningens rådgivning, kan fagforeningen ikke sige sig fri for ansvar, hvis medlemmet accepterede opsigelsen, selv om den var usaglig, medmindre medlemmet kendte den præmis. Fagforeningen har videre anført, at man fandt opsigelsen saglig.

I denne sag havde medlemmet på opsigelsestidspunktet 7 måneders anciennitet. Det vil sige, at hun ikke havde tilstrækkelig anciennitet til, at afskedigelsen kunne indbringes for et afskedigelsesnævn. Der er derfor ikke noget krav om saglighed i ansættelsesretlig forstand.

Det er tillige min opfattelse, at intet tyder på, at medlemmets sygdom havde karakter af et handicap, der var beskyttet af ligebehandlingsloven.

Jeg finder derfor ikke grundlag for at kritisere, at fagforeningen ikke anbefalede at videreføre afskedigelsessagen. Men ud fra de oplysninger jeg er i besiddelse af, har medlemmet ikke fået oplyst, at hun ikke var omfattet af beskyttelsen mod usaglig opsigelse.

Medlemmet har fået anerkendt ulykken som er arbejdsulykke og får dermed erstatning efter arbejdsskadesikringsloven. Yderligere erstatning for svie og smerte og tabt arbejdsfortjeneste forudsætter, at arbejdsgiveren har handlet ansvarspådragende, hvilket ved arbejdsulykker betyder, at arbejdsmiljøreglerne er overtrådt. Forbundets jurist har fundet, at det ikke ville være muligt at få medhold i en sådan erstatningssag.

Det fremgår af juristens vurdering, hvad den bygger på, herunder såvel Arbejdstilsynets akter, som konkluderede, at der ikke er sket overtrædelse af arbejdsmiljøregler, som de lægelige akter. Jeg finder derfor ikke grundlag for at kritisere det grundlag, der har været for vurderingen, og helle ikke selve vurderingen. Jeg finder endelig, at den skriftlige vurdering redegør godt for begrundelsen for afvisningen af sagen.

Det sidste konkrete forhold er, at fagforeningen ikke stillede med en bisidder til medlemmets første samtale med Jobcentret efter sygemeldingen.

Fagforeningen har oplyst, at man ikke har ressourcer til at medvirke som bisidder ved alle samtaler og derfor kun deltager, hvis der er tale om et møde, der forventes at medføre en afgørelse.

Det er min opfattelse, at en sådan prioritering ikke kan kritiseres.

Endelig tager jeg til efterretning, at fagforeningen ikke har oplyst, at man ikke har vejledt om hverken supplerende dagpenge eller seniorpension.

Selv om jeg ikke finder, at der er grund til at kritisere fagforeningens ageren i sagen, er der en ting, jeg vil påpege. Når man afviser at rejse et erstatningskrav eller at føre en afskedigelsessag (her genoptage den), bør man gøre medlemmet opmærksom på, at hun selv har mulighed for at føre sagen i det almindelige retssystem, selv om det på grund af omkostningerne ikke er tilrådeligt.

Jeg vil også påpege, at det er vigtigt, at medlemmet orienteres om begrundelsen for de beslutninger der træffes. I den konkrete sag, om hvorfor fagforeningen ikke deltog i den første samtale på Jobcentret, og hvorfor medlemmet ikke var beskyttet mod usaglig opsigelse.

Klageinstansen sag nr. 414 (25/338205)

Afgørelse i klage af 22. august 2025 over FOA Vest.

Klageinstansen har udtalt kritik af, at fagforeningen ikke inddrog medlemmet, da arbejdsgiveren bad om input til et referat af et møde omhandlende medlemmet. Jeg har også fundet grundlag for at kritisere, at fagforeningen ikke foretog en vurdering af sagligheden af opsigelsen af medlemmet eller, hvis vurderingen blev foretaget, ikke meddelte medlemmet resultatet af vurderingen samt orienterede medlemmet om muligheden for, at hun selv kunne videreføre sagen.

Dommerens bemærkninger og konklusion

Sagen vedrører et medlem ansat i fleksjob på et friplejehjem. Medlemmet ønskede arbejdstiden nedsat fra 20 timer til 13-15 timer om ugen som følge af øget belastning og efter en lægelig vurdering. Efter dette ønske var blevet drøftet på et møde med deltagelse af plejehjemmet, medlemmet, fagforeningen og jobcentret, men da ønsket ikke imødekommet, blev medlemmet sygemeldt, og under en tjenstlig samtale tre måneder senere, blev medlemmet afskediget. På mødet forelå en attest fra en læge, hvorefter medlemmet var fuldtids syg, og den yderligere sygeperiode var uvis.

Medlemmet har generelt klager over, at hun ikke finder, at fagforeningen har støttet hende i forløbet.

Jeg finder ikke grundlag for en sådan kritik, da fagforeningen løbene både har rådgivet medlemmet og deltaget som bisidder for hende ved alle ønskede møder.

Jeg finder dog grundlag for at gå nærmere ned i to konkrete punkter.

Efter mødet, hvor den ønskede arbejdstidsnedsættelse blev drøftet, sendte plejehjemmets repræsentant sine noter til fagforeningen og jobcentret og bad om input til referatet. Først da plejehjemmets repræsentant 11 dage efter også sendte noterne til medlemmet, bad fagforeningen hende om bemærkninger.

Fagforeningen handler på alle måder som repræsentant for medlemmet. Når fagforeningen bliver anmodet om input til et referat, burde man straks have videresendt denne anmodning til medlemmet. Dels for at give medlemmet mulighed for at komme med disse input, men navnlig for at undgå, at det kom til at fremstå som om, at fagforeningen og arbejdsgiveren arbejdede sammen uden om medlemmet – hvilket medlemmet i denne sag har fået mistanke om.

Det andet punkt vedrører afskedigelsen af medlemmet. Den skete efter 12 års ansættelse og efter 3 måneders sygdom. Man kunne derfor rejse tvivl om opsigelsens saglighed, hvilket medlemmet også har gjort.

I den forbindelse skal det dog også tages i betragtning, at der på afskedigelsestidspunktet forelå en frisk erklæring fra en læge om, at den yderligere sygeperiodes længde var uvis, at medlemmet havde tilkendegivet, at hun havde behov for en arbejdstidsnedsættelse, hvilket arbejdsgiveren af driftsmæssige grunde ikke kunne imødekomme, og at medlemmet tidligere havde bedt fagforeningen forhandle en fritstilling.

Jeg finder imidlertid, at fagforeningen i denne situation burde havde foretaget en vurdering af opsigelsens saglighed, og hvis dette er sket, have meddelt denne vurdering til medlemmet. Endvidere burde fagforeningen, som jeg i andre sager har påpeget, have oplyst medlemmet om, at hvis hun var uenig i fagforeningens vurdering, kunne hun for egen regning have ført en sag om usaglig opsigelse ved de almindelige domstole.

Sammenfattende finder jeg således grundlag for at kritisere fagforeningen for, at den ikke inddrog medlemmet, da arbejdsgiveren bad om input til et referat af et møde omhandlende medlemmet. Jeg har også fundet grundlag for at kritisere, at fagforeningen ikke foretog en vurdering af sagligheden af opsigelsen af medlemmet eller, hvis vurderingen blev foretaget, ikke meddelte medlemmet resultatet af vurderingen samt orienterede medlemmet om muligheden for, at hun selv kunne videreføre sagen.

Klageinstansen sag nr. 415 (25/328052)

Afgørelse i klage af 19. august 2025 over FOA Fælles Medlemsservice.
Klageinstansen har ikke fundet grundlag for at kritisere, at et medlem, der blev overflyttet til en anden a-kasse, fortsat blev opkrævet kontingent til fagforeningen, da hun i forbindelse med overflytningen klart blev gjort opmærksom på, at det ikke påvirkede fagforeningsmedlemskabet.

Dommerens bemærkninger og konklusion

Sagen vedrører et medlem af både forbundet og a-kassen, som blev overflyttet til en anden a-kasse. Hun klager over, at hun stadig opkræves kontingent til fagforeningen.

Det er ofte set, at medlemmerne har svært ved at sondre mellem a-kassen og fagforeningen. I den konkrete situation blev medlemmet dog meget klart skriftligt af FOA Fælles Medlemsservice gjort opmærksom på, at overflytningen til en anden a-kasse ikke ændrede på medlemskabet af fagforeningen.

Jeg finder ikke, at FOA Fælles Medlemsservice kunne havde udtrykt det klarere, hvorfor der ikke er grundlag for at kritisere FOA Fælles Medlemsservice.

Klageinstansen sag nr. 416 (25/390232)

Afgørelse i klage af 2. oktober 2025 over FOA Guldborgsund.
Klageinstansen har udtalt alvorlig kritik af, at fagforeningen ikke foretog det nødvendige og aftalte i forbindelse med en leders krænkende udtalelser på flere "omsorgssamtaler" om et medlem, dels at fagforeningsmedarbejderen løj over for medlemmet om, at det var sket.

Dommeren har foreslået, at fagforeningen betaler medlemmet en godtgørelse på 5.000 kr. svarende til et års fagforeningskontingent for mangelfuld medlemsservice

Dommerens bemærkninger og konklusion

Sagen vedrører et medlem ansat på et sygehus, som deltog i en række "omsorgssamtaler", der mere bestod af krænkende, omtaler af medlemmet.

Det fik medlemmet til at sygemelde sig, og hun henvendte sig til fagforeningen. Den faglige konsulent lovede at tage kontakt til ledelsen, Koncern HR og forbundet med henblik på at få referaterne fra samtalerne fjernet fra personalemappen.

Ved en række efterfølgende samtaler orienterede den faglige konsulent medlemmet om hans henvendelser til Koncern HR og ledelsen.

Da fagforeningsformanden senere under den faglige konsulents ferie deltog i en opfølgningssamtale, viste det sig, at der i fagforeningen ikke var oprettet nogen sag, og at den faglige konsulent ikke havde foretaget de henvendelser til Koncern HR og ledelsen, som han havde lovet og som han havde oplyst var foretaget.

Fagforeningsformanden har bekræftet forløbet og beklaget fagforeningens håndtering af sagen.

Jeg kan kun tilslutte mig denne beklagelse og udtrykke alvorlig kritik af, dels at fagforeningen ikke har foretaget det nødvendige og aftalte i sagen, dels at man har løjet over for medlemmet om, at det var sket. Det er naturligvis af vital betydning, at medlemmerne kan stole på oplysninger fra fagforeningen. Det gælder generelt, men navnlig, når medlemmet er i en sårbar situation.

Det fremgår af Retningslinjer for FOA's klageinstans, at jeg kan foreslå, at indklagede betaler godtgørelse for manglende eller mangelfuld medlemsservice.

Jeg vil derfor foreslå, at fagforeningen betaler en godtgørelse på 5.000 kr. cirka svarende til ét års kontingent til fagforeningen (ikke a-kassen).

Retningslinjer for FOA's klageinstans

(Vedtaget af FOAs hovedbestyrelse den 10. oktober 2018)

§ 1 Formål

FOAs klageinstans har til formål at sikre det enkelte medlems rettigheder i FOA og FOAs A-kasse ved at give medlemmet mulighed for at klage over sagsbehandlingen i eller en afgørelse truffet af forbundet, A-kassen, en afdeling eller en tillidsvalgt.

§ 2 Klageinstansens dommer og sekretariatsfunktioner

Klageinstansens opgaver varetages af en person, benævnt dommer, der udpeges af hovedbestyrelsen for en 3-årig periode, og som ikke må være medlem af eller ansat i FOA/FOAs A-kasse. Dommeren skal have en relevant faglig baggrund, være uvildig og fremtræde som sådan.
Stk. 2. Dommeren kan ansætte en personlig sekretær til varetagelse af sekretariatsopgaver. Sekretæren aflønnes af forbundet.

§ 3. Dommerens funktion

Dommeren behandler klager over sagsbehandlingen i og afgørelser truffet af forbundet, A-kassen, en afdeling eller en tillidsvalgt.
Stk. 2. Dommeren er i sin virksomhed uafhængig af instruktioner om den enkelte sagsbehandling og afgørelse fra alle instanser inden for FOA/FOAs A-kasse.

§ 4. Klagen

Klageinstansen kan kun behandle klager, der vedrører sager, som behandles eller er blevet behandlet som led i den service, som ydes til medlemmer, og hvori klageren har en konkret individuel interesse.
Stk. 2. Klageren skal være gyldigt medlem af FOA, når sagen opstår, medmindre en afdeling har valgt at behandle medlemssagen, selv om sagen er opstået, før medlemskabet er indgået. En klage kan dog altid behandles, såfremt der efter dommerens opfattelse foreligger særlige omstændigheder.
Stk. 3. Klageinstansen kan efter anmodning fra forbundet behandle en sag, selv om der ikke foreligger klage fra et medlem.
Stk. 4. Klageinstansen kan ikke behandle klager vedr. sager af politisk karakter, herunder sager, der vedrører FOAs almindelige virke som interesseorganisation, f.eks. OK-forhandlinger eller andre forhandlinger om generelle ansættelsesvilkår og det generelle politiske og fagpolitiske arbejde (medlemskab af LO, internationalt arbejde mv.).
Stk. 5. Klageinstansen kan ikke behandle a-kassesager eller andre sager, der er omfattet af andre klagemuligheder. Klageinstansen kan dog tage stilling til, om udfaldet af en sag, der er afgjort af en forvaltningsmyndighed, bør medføre, at klageren tilkendes en erstatning eller godtgørelse, jf. § 7.

§ 5. Fremgangsmåden ved indgivelse af klage

Stk. 1. Klagen indgives til Klageinstansens sekretariat på et klageskema, der findes på FOAs hjemmeside eller pr. brev ved almindelig post.
Stk. 2. Klageskemaet sendes pr. e-mail til klage001@foa.dk eller med almindelig post til Sekretariatet for FOAs klageinstans, Staunings Plads 1-3 1790 København V.
Stk. 3. Sekretariatet sender klagen til indklagede, med henblik på, at klager og indklagede kan nå frem til en forhandlingsløsning. Kan en sådan ikke opnås, afgiver indklagede en udtalelse, som sendes til sekretariatet.

Klagen sendes herefter til dommeren tillige med indklagedes udtalelse.
Stk. 4. Dommeren sender herefter indklagedes udtalelse til klager, som får lejlighed til at kommentere den inden udløbet af en frist, der kan forlænges. Dommeren kan, hvis det skønnes nødvendigt, indhente yderligere oplysninger fra en af parterne eller begge.

§ 6. Sagsbehandling
Sagen behandles fortrinsvis ved e-mailkorrespondance mellem dommeren og parterne.
Stk. 2. Dommeren kan afvise sager, der på grund af usikkerhed om bedømmelsen af de fremkomne faktiske oplysninger eller af andre særlige grunde findes uegnet til afgørelse i Klageinstansen.
Stk. 3. Dommeren kan henstille til en indklaget afdeling, at den forelægger spørgsmål af juridisk karakter, herunder om Klageinstansens kompetence, for forbundet, hvis sagen skønnes at give anledning dertil.
Dommeren er ikke bundet af forbundets vurdering.
Stk. 4. Hvis en frist, som dommeren har fastsat for indgivelse af indlæg fra klagesagens parter, ikke overholdes, kan dommeren afgøre sagen på det foreliggende grundlag.

§ 7. Afgørelsen
Sagen afgøres på grundlag af det fremkomne skriftlige materiale.
Stk. 2. Dommeren kan
- fastslå, at der ikke kan gives klager medhold i klagen,
- udtale kritik af en sags behandling eller afgørelse,
- foreslå ændring af en afgørelse, forretningsgange eller lignende,
- foreslå, at indklagede betaler klager erstatning for et økonomisk tab og/eller godtgørelse for manglende eller mangelfuld medlemsservice.

Stk. 3. Afgørelsen udfærdiges skriftligt og med en begrundelse.
Stk. 4. Afgørelsen kan ikke påklages til nogen anden FOA-instans, men fratager ikke klageren retten til at rejse sagen ved domstolene.
Stk. 5. Det er ved etableringen af Klageinstansen forudsat, at dommerens afgørelser efterleves.

§ 8. Genoptagelse
Dommeren kan efter anmodning beslutte at genoptage en sag, hvor der er truffet afgørelse efter § 7.

§ 9. Betaling af erstatning eller godtgørelse
Den erstatning eller godtgørelse, der foreslås af dommeren, betales af den indklagede part.
Stk. 2. I klagesager, hvor en tillidsrepræsentant har sagsbehandlet, og hvor afdelingen har uddelegeret ansvarsområdet til tillidsrepræsentanten, betaler afdelingen den erstatning eller godtgørelse, som dommeren måtte foreslå.
Stk. 3. I øvrige sager, hvor en tillidsrepræsentant har ydet rådgivning eller opgaveløsning til et medlem, og hvor dommeren måtte foreslå en erstatning eller godtgørelse, betaler forbundet denne.

§ 10. Årsberetning
Dommeren udarbejder hvert år en skriftlig beretning om sit virke.

§ 11. Ikrafttræden

Disse retningslinjer er vedtaget af FOAs hovedbestyrelse den 9. - 10. oktober 2018. De afløser de tidligere retningslinjer for FOAs klageinstans og træder straks i kraft.